

Ouderen en autisten laten Amstelflat bruisen

In de Amstelflat in Assen is iets mooi ontstaan. Ouderen wonen met jong volwassen autisten onder een dak in het seniorencomplex. Ze helpen elkaar met dagelijkse zaken.

WILLEM DEKKER

Samen sneeuw ruimen, boodschappen doen, wandelen, problemen met de laptop oplossen. De tien bewoners met een vorm van autisme van de Amstelflat in de wijk Pittelo helpen hun oudere medebewoners met allerlei dagelijkse zaken. Op hun beurt nodigen de senioren de jonge autisten uit voor een kop koffie thuis, een sjoelavond in de recreatieruimte of kijken ze samen voetbal. Het contact maakt de seniorenflat jonger. De autistische bewoners krijgen er zelfvertrouwen door en maken zo de volgende stap om zelfstandig te kunnen wonen.

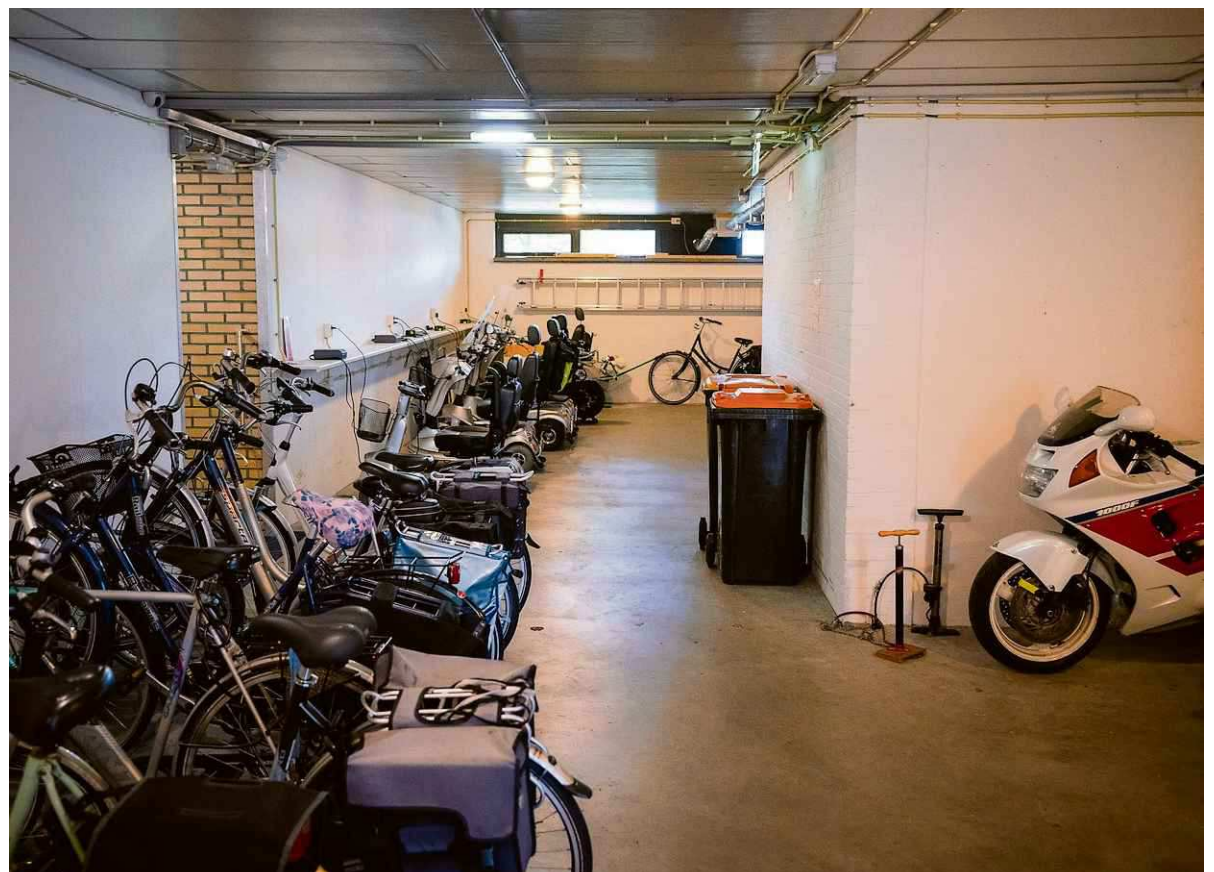
De organisatie In Voor Autisten (IVA) heeft tien autistische bewoners van 21 tot 60 jaar in de Amstelflat geplaatst. Medewerkers begeleiden hen overdag en 's avonds bij deze vorm van beschermd wonen. „Ze woonden thuis bij hun ouders of lie-

pen vast toen ze zelfstandig woonden. Het gaat er om dat ze in een rustige omgeving wonen, zoals in dit seniorencomplex. Als ze ouderen helpen gaat het meestal een op een. Anders wordt het te druk”, vertelt begeleidster Mariska Hijlkema.

Ze zit met voorzitter Augustinus Tuparia van de huurdersvereniging aan tafel om uitleg te geven over de bruisende Amstelflat. Want de flat laten bruisen was het doel toen ruim een jaar geleden de autistische bewoners zich in de flat huisvesten. Woningcorporatie Mooiland, eigenaar van de flat, benaderde de huurdersvereniging voor het plan. In Den Bosch en Sliedrecht waren er goede ervaringen mee opgedaan.

„Er waren wel vragen van onze huurders, maar na uitleg van Mooiland stonden we open voor deze doelgroep. En het gaat fantastisch. Ze horen gewoon bij ons”, zegt Tuparia. „We wilden de mensen in de benen krijgen. Als het buiten 30 graden

‘We zijn samen naar Kamp Westerbork geweest’

Fiets en motor naast rollator en scootmobiel in de stalling van de Amstelflat. FOTO JASPAR MOULIJN

V.l.n.r. Grietje Meijer, Nadine, Hans en Augustinus Tuparia op het balkon van de Amstelflat. FOTO JASPAR MOULIJN

is moet je niet veroordeeld zijn tot het balkon van je eigen flatje. We hebben een tuin aangelegd waar we in de schaduw kunnen zitten. We hebben gezamenlijke balkons. Als

we daar met een groepje zitten, haal ik wel eens spontaan snacks op."

De meeste autisten zijn goed in ict. Ze helpen hun oudere medebewoners die worstelen met hun com-

puters, laptops en iPads. En als er gordijnen opgehangen moeten worden springen ze bij. Kopje koffie en koekje erbij.

Het werkt op het gemoed van se-

nioren en de bewoners van IVA. Tuparia: „We zijn samen met een groepje mensen naar Kamp Westerbork geweest. Een autistisch meisje gaf onlangs een presentatie aan een

groep belangstellenden over onze manier van samenwonen. Dat was voor haar een enorme stap. Het ging hartstikke goed, ze kreeg na afloop een groot applaus."

‘Ik moet niet teveel prikkels hebben’

WILLEM DEKKER

Het is een fraai gezicht in de fietstalling van de Amstelflat in Assen. Voorin staan tientallen gewone fietsen, een mountainbike en een motor. Achterin staan een rollator en vijftien scootmobielen aan de oplader. Het vervoer van jong en oud in de flat.

Nadine (22) is een van de tien bewoners met een vorm van autisme. Ze zit op het balkon samen met Grietje Meijer (76). „Ik doe wel eens een boodschap voor de ouderen of doe hun brieven op de post. Laatst was er een mevrouw die haar woning niet kon terugvinden. Toen heb ik haar even gebracht. Dat doe ik graag."

Ze gaat nog naar school, naar het Noorderpoort College in Groningen waar ze de opleiding ondernemen, retail en mode volgt. Nadine woont een jaar in de Amstelflat. „Ik zou hier nog wel een jaar willen wonen. Ik

‘Ik woog eerst 50 kilo, nu 57. Dat komt door zijn loempia’s’

heb een eigen kamer en het is hier rustig. Ik moet niet te veel prikkels hebben. In het begin was het best moeilijk om op mezelf te wonen. Voor nieuwe dingen heb ik soms wat angst. Ik moet een drempel over. En dat doe ik steeds vaker. Al die papieren vind ik lastig. Ik krijg nu ook te maken met waterschapsbelasting en rioolheffing."

Nadine doet regelmatig mee aan activiteiten in de flat. „We hebben samen een barbecue gehad. We zaten met elkaar aan tafel en de medebewoners vroegen wie ik ben en wat ik doe. Ik ben mee geweest naar

Kamp Westerbork en heb een presentatie gegeven voor een groep over onze woonvorm. Dat was best spannend. Ik doe mee aan het bewonersoverleg en een keer per maand hebben we een spelletjesavond."

Grietje Meijer (76) vindt de jongeren in de flat fantastisch. „Ze houden je jong hè." Ze steekt haar duim omhoog. Ze is het zonnetje van de Amstelflat en schaterlacht om de haverklap. „Ik woon hier negen jaar en met veel plezier." Ze heeft zich met medebewoners hard gemaakt voor het behoud van de bushalte bij de Amstelflat. Met succes, want de halte bleef.

Op de derde verdieping treffen we Harma. Ze komt net met haar rollator de lift uit. „Hallo Harma, hoe gaat het?“, roept Augustinus Tuparia, de voorzitter van de huurdersvereniging van de flat. Het gaat goed met Harma. Ze woont bijna anderhalf jaar in de Amstelflat, samen met haar man.

Ze woonden eerst in Assen-Oost,

maar toen haar man na een ziekenhuisopname hulpbehoevend werd, kwam het echtpaar via Zorggroep Drenthe in de Amstelflat terecht. Dat zou tijdelijk zijn. „Ik wilde graag terug naar ons huis, maar toen kwam er een woning vrij. Onze kinderen zeiden: waarom blijf je hier niet, je hebt de hulp bij de hand. Ach, in het begin was het even wennen, maar nu bevalt het goed. Een druk op de knop en de hulp staat voor de deur. Ik woog eerst 50 kilo, nu 57. Dat komt door hem, met zijn loempia’s",

zegt ze wijzend naar Tuparia.

Harma krijgt Henk af en toe op bezoek. Hij vertoont autistisch gedrag en woont ook in de flat. „Hij komt dan een kop koffie drinken. Hij helpt me ook met mijn computer. Ik heb een laptop en mail met mijn kinderen en een vriendin. Ik vind dat moeilijk. Henk helpt me dan. Als ik het niet meer weet, dan klik ik op het kruisje en is het weg." Doet u ook aan Facetime met uw kinderen? „Facetime? Dat ken ik niet. Lijkt me veel te ingewikkeld."

Honderd woningen

De Amstelflat telt 60 appartementen voor zelfstandig wonende senioren, Zorggroep Drenthe heeft er 30 voor ouderen die zorg nodig hebben en In Voor Autisme (IVA) huurt tien woningen als beschermde woonvorm voor autistische bewoners. Ze wonen door elkaar heen op acht verdiepingen. Op de begane grond houden IVA en Zorggroep Drenthe kantoor. Daar is ook de ruimte van de fysiotherapeut en bevindt zich Het Trefpunt, de gezamenlijke recreatieruimte met bar en huiskamer. Buiten is de tuin met zitjes waar iedereen met mooi weer gebruik van kan maken.